

ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ, ЩО МАЮТЬ ЮРИДИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Літвяков Едуард Михайлович

*здобувач 1 курсу другого (магістерського) освітнього рівня вищої
освіти факультету права, гуманітарних і соціальних наук
Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Україна*

Для реалізації своїх прав зазвичай необхідно мати відповідні право-встановлюючі документи, проте у випадках їхньої відсутності чи наявності в них помилок єдиним варіантом підтвердити свої права залишається звернутися до суду з заявою про встановлення фактів, що мають юридичне значення. І хоча законодавство закріплює перелік таких фактів та процедуру розгляду таких справ, все ж не обійшлося без певних складнощів, які виникають під час судового розгляду. До того ж, збирання, узагальнення й аналізування судової практики є обов'язковою вимогою при написанні тез студентських доповідей. Для цього використовується як опублікована, так і неопублікована практика [1, с. 148].

З огляду на те, що сама тема не втрачала актуальності і в мирний час, під час воєнного стану її розголос став ще більшим, тож дослідження проблем, що виникають під час розгляду судами справ щодо встановлення фактів, що мають юридичне значення в умовах воєнного стану, на даний момент є доречним.

Законодавством, а саме Главою 6 Цивільно процесуального кодексу України встановлено, що суд розглядає справи щодо встановлення фактів родинних відносин між фізичними особами, перебування фізичної особи на утриманні, каліцтва, якщо це потрібно для призначення пенсії або одержання допомоги по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, реєстрації шлюбу, розірвання шлюбу, усиновлення, проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без шлюбу, належності правовстановлюючих документів особі, прізвище, ім'я, по батькові, місце і час народження якої, що зазначені в документі, не збігаються з прізвищем, ім'ям, по батькові, місцем і часом народження цієї особи, зазначеним у свідоцтві про народження або в паспорті, народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження, смерті особи в певний час у разі неможливості реєстрації

органом державної реєстрації актів цивільного стану факту смерті, смерті особи, яка пропала безвісти за обставин, що загрожували їй смертю або дають підстави вважати її загиблою від певного нещасного випадку внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, а також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб.

Під час воєнного стану в Україні почастишали заяви до суду про встановлення фактів, що мають юридичне значення з метою реєстрації народження, реєстрації смерті внаслідок збройної агресії, отримання одноразової грошової допомоги сім'ям загиблих військовослужбовців, реалізації права на відстрочку від призову, звільнення зі служби, тощо [2]. До прикладу справи щодо встановлення факту смерті особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту смерті [3]. В даних справах виникає плутаниця через неправильне застосування судами п. 8 ч. 1 ст. 315 ЦПК України, як наприклад в зазначеній справі № 506/358/22, де заявниця через відмову органу ДРАЦС у реєстрації смерті через відсутність медичних документів звернулася до суду першої інстанції із заявою про встановлення факту смерті свого чоловіка, який загинув під час бойових дій. Суд задовольнив заяву але виходив із того, що відсутність медичних документів позбавляє можливості провести державну реєстрацію смерті в органах державної реєстрації актів цивільного стану та оформити заявниці відповідні соціальні пільги як дружині загиблого військовослужбовця [4]. Апеляційний розгляд нічого не змінив, а от Верховний Суд зазначив, що встановлення факту смерті особи за п. 8 ч. 1 ст. 315 ЦПК в даному випадку є помилковим, адже особа вважається зниклою безвісти оскільки немає незаперечних доказів, що свідчать про її смерть, тому доцільно використовувати в цьому випадку положення ч. 2 ст. 46 ЦК про оголошення особи померлою [5].

Ще один нюанс з доказами в справах про встановлення факту смерті особи на тимчасово окупованих територіях полягає в тому, що при відсутності письмових чи інших доказів, свідків на підтвердження факту смерті особи, суди в окремих випадках можуть допитати самого заявника як свідка покази якого в цьому випадку будуть розглядатися як виключні та вирішальні для встановлення відповідного факту [6].

Щодо справ про встановлення факту проживання однією сім'єю без укладання шлюбу із військовослужбовцем, який загинув, задля отримання одноразової грошової допомоги, то проблеми виникають з приводу виникнення спору про право оскільки залучаючи зацікавлених осіб, в багатьох випадках такими є Управління Пенсійного фонду України, виконком міської ради, Міністерство оборони України, ТЦК та СП, вони переважно заперечують проти вимог позивача щодо

встановлення відповідного факту. Так, у справі № 296/7274/24 дочка загиблого військовослужбовця звернулася до суду в порядку окремого провадження для встановлення факту спільного проживання з батьком, однак її заява була залишена без розгляду через наявність спору про право, оскільки представник Міноборони заперечив проти такого факту, через що позивачка звернулася з позовом до Міноборони та Житомирського ТЦК та СП, та сторона відповідача вже в апеляційній скарзі посилалася зокрема на те, що Міноборони, та Територіальний центр комплектування не могли бути належними відповідачами у справі, оскільки не є суб'єктами отримання одноразової грошової допомоги, однак апеляційний суд зазначив «оскільки документи для виплати одноразової грошової допомоги опрацьовуються структурними підрозділами апарату Міністерства оборони України і Генерального штабу Збройних Сил України відповідно до їх повноважень та подаються на розгляд Комісії Міноборони, твердження відповідача про те, що Міністерство оборони України не є належним відповідачем у цій справі, не відповідають нормативному регулюванню спірних відносин» [7].

У справах, щодо встановлення факту самостійного виховання дитини військовослужбовцем/військовозобов'язаним, суд не завжди встає на сторону заявника, оскільки проживання одного з батьків окремо від дитини не свідчить про те, що мати самоусунулась від виховання та утримання дитини навіть при розірванні шлюбу, а визначення місця проживання дитини з батьком не звільняє матір від її обов'язку виховувати та утримувати дитину, таке твердження виходить зі справи Кропивницького апеляційного суду від 16 січня 2024 року № 392/1102/23 [4].

Отже, враховуючи практику українських судів з розгляду справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення, в умовах воєнного стану можна стверджувати, що проблемні питання цього виду справ трапляються при встановленні факту смерті, проживання однією сім'єю без укладання шлюбу із військовослужбовцем, який загинув, самостійного виховання дитини військовослужбовцем/військовозобов'язаним, і проявляються у неправильному застосуванні судами п. 8 ч. 1 ст. 315 ЦПК, складнощами в доказуванні, визначені належних відповідачів, складності доведення самостійного виховання дитини.

Література:

1. Митрофанов І. І. Методологія й організація юридичних наукових досліджень : навчальний посібник. Кременчук : Видавництво «НОВАБУК», 2023. 312 с.
2. Про особливості провадження у справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення, під час дії воєнного стану.

ADVOKAT POST. URL : <https://advokatpost.com/pro-osoblyvosti-provadhennia-u-spravakh-pro-vstanovlennia-faktiv-shcho-maiut-iurydychne-znachennia-pid-chas-dii-voiennoho-stanu/> (дата звернення: 15.11.2025).

3. Народження та смерть на окупованих територіях: проблеми юридичного встановлення факту. Українська гельсінська спілка з прав людини. URL : <https://www.helsinki.org.ua/articles/narodzhennia-ta-smert-na-okupovanykh-terytoriiakh-problemy-iurydychnoho-vstanovlennia-faktu/> (дата звернення: 15.11.2025).

4. Огляд судової практики розгляду цивільних справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення, під час дії воєнного стану (коментований) / Упоряд.: управління аналітичної та правової роботи Касаційного цивільного суду/ Відпов. за вип.: суддя ВС у КЦС, к.ю.н. О.В. Білоконь, суддя ВС у КЦС, к.ю.н О. М. Ситнік. Київ, 2025. 134 с.

5. Встановлення факту, що має юридичне значення, в умовах воєнного стану: доповідь судді ВС про особливості і правові проблеми. LIGA ZAKON. URL : https://jurliga.ligazakon.net/news/238140_vstanovlennya-faktu-shcho-ma-yuridichne-znachennya-v-umovakh-vonnogo-stanu-dopovd-sudd-vs-pro-osoblivost--pravov-problemi?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 15.11.2025).

6. Постанова від 28.02.2024 № 506/358/22 Верховний Суд. Касаційний цивільний суд. LIGA 360. URL : https://verdictum.ligazakon.net/document/117624259?utm_source=jurliga.ligazakon.net&utm_medium=vriz&utm_campaign=LIGA360_new (дата звернення: 15.11.2025).

7. Встановлення факту проживання однією сім'єю для отримання виплат родичам загиблих військовослужбовців. URL : <https://lisamolot.legal/sudova-praktyka-2025-vstanovlennya-faktu-prozhyvannya-odniyeyu-simyeyu-dlya-otrymannya-vyplat-rodycham-zagyblyh-vijskovosluzhbovciv/> (дата звернення: 15.11.2025).